ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು :— ಆ ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿದಿದೆ; ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಾನು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಇತರರಿಗೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅನುದಾನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರೆಯಲಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜುಗೌಡರು ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

೭. ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

2001-2002 ಅನುದಾನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಮುಂದುವರೆದ ಚರ್ಚೆ

+ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಜುಗೌಡ (ಹನೂರು) :— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಸುಮಾರು 50 ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿವೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಾವಕಾಶದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಇಲಾಖಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರ ಬವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸದನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಜನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಗ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ, ಅದು ರೈತ ವರ್ಗ. ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ವರ್ಗ ಕೃಷಿಕ ವರ್ಗ. ಅವನು ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸೋರಿಕೆ, ಬೇಡಿಕೆ, ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಯಾರೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶ: ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿಕ ತನ್ನ ಕೈಲಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಬೆವರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಬೇರೆಯವರ ಬದುಕಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಇಂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ಇಲ್ಲ. ರೈತ ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮೈಲಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಆಗಬಾರದು 'ನೇಗಿಲಯೋಗಿ' ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ನಾವು ಕರೆದರೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರು ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ 'ನೇಗಿಲ ಗೆರೆಯೇ ತೋರುವುದೆನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಹಾದಿ' ಎಂಬ ಬಹಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟರು? ಇರುವ 80 ಕೋಟಿ ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕವನು ರೈತ. ಅವನು ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ರೈತ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಲಾಭವಾಗಲೀ, ನಷ್ಟವಾಗಲೀ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಆತ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ರೈತನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ

ಗೌರವ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾವು ಎನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿಕ. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ದಶಕಗಳಿಂದ ನಾನು ಈ ಕೃಷಿಯನ್ನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೃಷಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸುಮಾರು 50 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಇದೆ, 12 ಎಕರೆ ತರಿ ಜಮೀನು ಇದೆ, 4 ಎಕರೆ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಇದೆ.4 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 4 ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗವೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಕನಿಷ್ಟ ಮಳೆ ಈ ಬಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಶ್ವಿನಿ, ಭರಣಿ, ಕೃತಿಕಾ, ರೋಹಿಣಿ, ಮೃಗಶಿರಾ, ಪುನರ್ವಸು ಮತ್ತು ಪುಷ್ಯ ಹೀಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಏಳು ಮಳೆಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವನ್ನು ರೈತ ಇವತ್ತು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೋಟೇಲ್‌ನ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇವತ್ತು ಪಾನ್ ಬೀಡಾ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಬೀಡಿ-ಸಿಗರೇಟ್ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗಿಂತ ನನ್ನ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಶ: ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮನೆಗೆ ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಮನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಡಿಯಬೇಕು, ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂ ಯಾರೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅವರು ಲಗ್ನವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಹೂವು ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಬಾಕಿ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ನಿರತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಂತತಹ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಲಿ? ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸತತವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ. ಅವನು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಉಡುಪೆಲ್ಲಾ ಹೋಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಆತನ ಬಳಿ ಅವನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿಕ್ಕರ್ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಆತ ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಮಟೇಶ್ವರನನ್ನು

ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬಹುಶ: ಇವನು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರ ಇರಬಹುದು, ಇವನ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಎರಡೂ ಕಾಲನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅತ್ತನೆಂತೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಯಾವ ಉದಾಹರಣೆ ಬೇಕು? ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇವತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 1960ರಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. 1980ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. 'ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ'ಯಿಂದಾಗಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬಳಸಿ ನಮ್ಮ ರೈತ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಇವತ್ತು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಸತ್ವ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ನಾನು 10 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸುತ್ತೇನೋ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅದೇ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 10 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಚೈನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 120 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ ಕೇವಲ 32 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆ? ನಾವ್ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಆಗಿದ್ದೇವೆ? ನಾವು ಚೈನಾದಷ್ಟು ಏಕೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾವು ಏಕೆ ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ? ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ದಯಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾವು ಏಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ? ನಾವು ಏಕೆ ರೋಗ ರುಜಿನಗಳನ್ನು ತಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಳಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಹಾಳಾಗಿಲ್ಲವೇ? ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾದ ಹಟ್ಟಿ ಗೊಬ್ಬರ, ಸೊಪ್ಪಿನ ಗೊಬ್ಬರ, ಎರೆಹುಳುವಿನ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಬೀಜಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅಷ್ಟು ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಇವತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿದಾಗ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಮುಂದೆ ರೈತ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಕೈಬಿಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಅವರು ಬರೀ ವೇತನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಏನೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅರು ಹೋಸದಾಗಿ ಏನು ಕಂಡಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ? ನಮಗೂ ಚೈನಾ ದೇಶಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರ ಇದೆ. ನಾವು ಯಾವತ್ತು ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ 120 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬೆಳೆಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ? ವಿಶ್ವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಪೈಪೋಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು ಸಜ್ಜು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ಏನೇನು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ಇಷ್ಟೆ. ರಸಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಎರೆಹುಳು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ರಸಗೊಬ್ಬರ ಹಟ್ಟಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೊಪ್ಪಿನ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ರೈತರು ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಭೂಮಿಯ ಸತ್ವವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರೋಗಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ರಸಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಇದು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾನೂನು? ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಕೀಟ ಬಾಧೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ರೈತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ, 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದು ಇದು ಸರಿಯಾ? ಇದು ನ್ಯಾಯವಾ? ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಇರುವ ರೈತ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಾತ್ಸಾರ ವಹಿಸಿದರೆ ರೈತ ಹೇಗೆ ಬದಕುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಎಕರಿಗೆ 8000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಣ್ಣಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯ ಗೊಬ್ಬರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಂದು ಗುಂಡುಸೂಜಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸೂಜಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಬೆಲೆ ಅವರ ಶ್ರಮ, ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಖರ್ಚು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಲಾಭ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ರೈತ ತಾನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಅದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಎಫ್-7 ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆವರ್ತ ನಿಧಿ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ರೈತ ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಹೂವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭತ್ತ ಮಾರಬೇಕು. ಒಂದು ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಭತ್ತ ಮಾರಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮುಂಜಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭತ್ತ ಮಾರಬೇಕು. ರೈತ ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾವು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡಾ ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಂದು ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಬೆಲೆ ಬಂದಾಗ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಅಂತಹ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಏನೂ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ರೈತರು ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಡಬ್ಲ್ಯೂಟಿಒಗೆ ಸಹಿಮಾಡಿದರು ಅಂದೇ ಈ ಭಾರತ ದೇಶದ ರೈತರ ಮರಣ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು. ವಿದೇಶದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತು ತಮ್ಮ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಆಗ ಮಣ್ಣೆಮ ಮಗ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾದ. ಏಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಘಟನೆ ಸಮಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಬಂದಾಗ ಭಾರತ ಕೃಷಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ? ಎಂದು ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮ ತೋಟಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಏಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ವಿದೇಶದಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸತಕ್ಕಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ಆಮದು ಸುಂಕವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಆ ದೇಶದವರಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ಚೈನ ದೇಶದ ಅಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ನಮ್ಮ ರೈತರ ಗತಿ ಏನು? ನಾವು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ನಮಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಾ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತ ಫೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ತಾವು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ ಕೊಡುವುದು, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ರೋಗ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ವೈರಸ್ ರೋಗ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕಂತಹ ಔಷಧಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನು ಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೈತ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಸ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಅದೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ರಸ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಭೂಮಿ ಮಾರಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಡುಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ, ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶೋಷಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ರೈತರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತ ಬದುಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯ ದಿವಾಳಿಯಾಗುವುದು ನಿಜ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮುಂಗಾರು ಫಸಲು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಗರಿಷ್ಟ ಬೆಲೆ ಎರಡೂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ರೈತ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬೆಳಯುತ್ತಾನೆ, ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನನಗೆ ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಮುಂಗಾರು ಫಸಲಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆವರ್ತ ಧನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವಾಗ ನಾನು ಏನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಆ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮದು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಹೊಸ ಜಿಲ್ಲೆ. ಜಿಲ್ಲೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜ್ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ 200 ಕಿಮಿ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕು. ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಚಾಮರಾಜನಗರಕ್ಕೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜ್ ಇಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಈ

ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಎಸ್‌ಬಿಸಿ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ಕೂಲ್ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಶಾಸಕರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಸುಗಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೋ ಪೋಷಕರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ಬಂದು ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ ಕದಲಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಯಾವ ಎಸ್‌ಬಿಸಿ ಕಮಿಟಿ ಮತ್ತು ಆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಏಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ನೌಕರರಿಗೆ ವೇತನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡರಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರ ರೇಷ್ಮೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಗೂಡು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ. ವೀವರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ರೈತ ಗೂಡು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೇ ಸಾಧ್ಯ? ಆದುದರಿಂದ ಇಂದು ಸರ್ಕಾರ ಗೂಡು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗೂಡನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಗೂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಾರುವ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೂಡು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪೈಪೋಟಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಹುಣಸೂರು) :— ಮಾನ್ಯ ಪೀಠಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಮ್ಮದು ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಈ ಕೃಷಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಹಾಗೂ ಅನುಕೂಲಕರ ಪರಿಸರವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ನಾವು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 36698 ಕೆರೆಗಳು ಇದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 3322 ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು

ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು 33326 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳು ಹೂಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹಾಳಾಗಿವೆ. ಹೂಳು ತುಂಬಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಬಂಡು ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ಛಾನಲ್ ಕೂಡ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ತೂಬು ಕೂಡ ಸರಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ 33326 ಕೆರೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿವೆ. ಕೇವಲ 3322 ಕೆರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಮಉಮ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. 1960-61ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗದಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂಟ್ಟು 9 ಲಕ್ಷ 44 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೀರಾವರಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುದಾನವನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀಗದಿಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ 1996-97 ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 2 ಲಕ್ಷ 20 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಮಾತ್ರ ನೀರಾವಿಯಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದು 9 ಲಕ್ಷ 44 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶ. 1960-61ರಲ್ಲಿಯೇ 3 ಲಕ್ಷ 44 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅದು ಕೇವಲ 2 ಲಕ್ಷ 40 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ ಇಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೆರೆಗಳಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳು ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಹಾಳಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ತೆರೆದ ಬಾವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 1960-61ರಲ್ಲಿಯೇ ಇದರಿಂದ 1 ಲಕ್ಷ 33 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದು ಈಗ ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ 66 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳಿಂದ ಕೃಷಿಗೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 1960-61ರಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದು 1996-97ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 3 ಲಕ್ಷದ 60 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ನಿಂದ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 1960-61 ರಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ 2 ಲಕ್ಷ 36 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತಿತ್ತು. ಆದರೆ 1996-97ರಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ 9 ಲಕ್ಷ 19 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಏನು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಈಗ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗೇನು 33326 ಕೆರೆಗಳು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ, ಈ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬದೇ ಹೋದರೆ ಇಡೀ ಪರಿಸರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ

ಅಂತರ್ಜಲವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೇವಲ ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರಾದವರು ದಿವಂಗತ ದೇವರಾಜ ಅರಸುರವರು. ಇವರು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸುವ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕೇವಲ 8 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ಹಣ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಹಾರಂಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ನೀರಾವರಿ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಕಾಮಗಾರಿ ವೆಚ್ಚ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಎಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾದ ಕೆರೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸುವ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕೇವಲ 6 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಕಾಮಗಾರಿಗಾಗಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾದ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನೀರು ಬಳಕೆದಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. 500 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶ ಬರುವಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅಂದರೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. 33326 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಇಂದು ಹಲವಾರು ಪ್ರಭಾವಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತೋಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೇ ಆಗಲಿ ಕೆರೆಯಂಗಳ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ಹೋದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಡೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ, ನೀರು ಮತ್ತು

ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಬರಗಾಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ರೈತರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪೇಟೆಂಟ್ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೈತ ಯಜಮಾನ ಅವನಿಗೆ ಬೀಜ ಬೇಕಾದರೆ ಕಟಾವಿನ

4.40 ಪಿ.ಎಂ.

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದನ್ನು ಮನೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲಗಳು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹುಳ ಹುಪ್ಪಟೆಗಳನ್ನು ಅವು ತಿನ್ನಬೇಕೆನ್ನುವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಕುಲ ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ತಿಂದು ಪರಿಸರವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೋ ಪೇಟೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ಈಗ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಳಕೆದಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರೇವತಿ ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ ಬಂತು ಎಂದರೆ ರೇವತಿ ಮಳೆ ಬಂತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನವೆಂಬರ್-ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀರು ಹಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಚಾನಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಭತ್ತ ಕಟಾವು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನವರೆಗೂ ಈ ಐದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಾವೇನಾದರೂ ತೂಬು ರೆಡಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಕೆರೆ ಹೂಳು ಎತ್ತಬೇಕು, ಚಾನಲ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ಬಜೆಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ ಬರಬೇಕು, ಅದು ಅಪ್ರೂವ್ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಯಾವಾಗ ಅಪ್ರೂವ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಮಳೆ ಬಂದು ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ಅಪ್ರೂವ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ಸಿಲ್ಟ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಐದಾರೂ ಅಳುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀರೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನಾಲಾ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಚೆಕ್ ಮೆಷರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷಯ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ

ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. "ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಚ್ ಕೊನೆ ಎಂಬುದರ ಬದಲು ಡಿಸೆಂಬರು ಕೊನೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಮಂಜೂರಾತಿ ಮಾಡಿ, ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪುನರ್ ವಿನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಮಿತಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ" ಇದು ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನೀರಾವರಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಇವೆರಡು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು. ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಆಗ ನಾವು ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತೇವೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಈ 33,376 ಕೆರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಈ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುದಾನ ಕೊಡಿ. 35,000 ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಂತಹ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೋಡಿ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಹಕಲ್ ಇಲ್ಲ. ಈ 33,376 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಥವಾ ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಲಾಖೆಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ. ಹಾಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ವಿಚಾರ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವಂತಹ ಅಂಕಿಅಂಶದಿಂದ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, 1960-61 ರಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದ್ದು 3,44,000 ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 2,40,000 ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದೇ ನಿದರ್ಶನ ಸಾಕು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್ (ರೇಷ್ಮೆ ಸಚಿವರು) ಈಗ ಹೆಸರಿಗೆ ಏನೋ ಕೆರೆ ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಮಟ್ಟ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ಅಂತಹ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಪಾಪಣ್ಣ:— ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು, ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೂಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಬಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನೀವೇನು ಅದನ್ನು ತೋಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರಾ? ಬಹಳ ಜನ ತೋಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 33,376 ಕೆರಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಿಡಿಸಿ. ಇವತ್ತೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕೆರಗಳ ಒತ್ತುವರಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬಿಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಬಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ದೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇರುವಂತಹ 36,696 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ 3,000 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.33,000 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಬಂಡಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ತೂಬನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅರಗ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ):— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಲುವನ್ನು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದು. ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಹೋಗಬೇಕಾ? ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹೋಗಬೇಕಾ? ಯಾರು ಹೋಗಬೇಕು? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಜನರೆ ಜೊತೆ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ್ಯಾರು ಕೂಡ ನಿಷ್ಠುರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಒಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಏನು ಕೆರೆ ಒತ್ತಿವರಿಯಾಗಿದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಇದುವರೆಗೂ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಿದೆಯೇ? ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಇದು ಮಿಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಯಗತ ಏನಾಗಿದೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಏನೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿರುವವರ ಒಂದು ಬಲಾಢ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಾಪಣ್ಣ:— 1960 ರಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಕೆರೆಗಳ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟೆನ್ ಏನು ಮಾಡಿದರು, ಆಗ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು 9,44,000 ಎಕರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಈ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಿರಿ? ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಹಣ ಪೂರ್ತಿ ಖರ್ಚಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಇನ್ನು 7,44,000 ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನು? ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಎಂದು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಏನು ಜಿಡ್ಪಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ. 36,000 ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಒತ್ತುವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಸಿ, ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಹೂಳೆತ್ತಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಏನು ನೀರು ಬಳಕೆದಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಸಿ, ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೂಳೆತ್ತಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಏನು ನೀರು ಬಳಕೆದಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅವರ ಕೈಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ 1947 ರಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ-ಕಾವೇರಿ ಸಂಗಮ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ, ಅವತ್ತು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಬಾಯ್ ಪಟೇಲ್ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಅದು ಏನೇನೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಬಸ್ಸು ಎಂದರೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೇಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಮೀರತ್, ಡೆಹೆರಾಡೋನ್, ಮಸ್ಸೂರಿ, ಹೃಷಿಕೇಶ, ಹರಿದ್ವಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಗಂಗಾ ಹರಿಯುವುದು, ಯಮುನೋತ್ರಿ, ಗಂಗೋತ್ರಿಯ ನೀರು ಬರುವದು ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಅಗಲಕ್ಕೆ. 1.5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗಂಗೆ ನೀರನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದಂತಹ 98.5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೀರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸಂವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು, ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ಶೇ 98.5 ರಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಏಕೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗಂಗಾ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೋಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರು ಈ ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೂಳು ಎತ್ತುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು 1983ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೆರೆಗಳ ಹೂಳು ತೆಗೆಯುವಂತಹ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಅಂದು ತಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದಂತಹ ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೆ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ

ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕಿತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನವರು ನೀವು ಏನಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದರೆ ನಾವು ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಯಾರೇ ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕಿದರೂ ನಾವು ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವಂತಹ ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನವರಿಗೆ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆರೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು, ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಇದು ಇನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ ಊರಿನಿಂದ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ, ಊರಿನಿಂದ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ, ದಿನನಿತ್ಯ ಜನ, ಜಾನುವಾರುಗಳು ಓಡಾಡುವಂತಹ ಒಣ ರಸ್ತೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್‌ನವರು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್‌ನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇವು ನಮಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಎರಡು, ಮೂರು ಸಾರಿ ಮನವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೊಲ, ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ, ಎಂದು ಬಜೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 35 ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳು ಏನಿರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ (ಕನಕಪುರ) :— ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆವು, ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಇವತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಚಿಂಚೋಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವಂತಹ ಶಿಶುಗಳ ಅಪಹರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಿನ್ನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವಂತಹ ಗಲಭೆ ಬಗ್ಗೆ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

8) ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ

ವಿಷಯ: ಚಿಂಚೋಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವಂಥ ಶಿಶುಗಳ ಅಪಹರಣ ಕುರಿತು: